

Чи умирамъ, дѣшке, отъ жаба, злочесъ?

И ако саѣдъ вѣбъ развѣршъ за мене
 Какъ чи сѣмъ загнѣлаз въ маада, нѣжна врытъ
 Бла ми на гроха из Очи просязны,
 Кажн и продѣмай, " да ти-й лека прѣсть. ",
 Изъ като дочѣмъ, подъ гробна-та плоча,
 Инаша за мене, твоа сладкѣ гласъ,
 Шъ да са развѣдъ, отъ гробъ шъ никочъ
 За да та окемѣ на посаѣдѣн чатъ.

— — о — —

Днесъ алао абе, день 6 за мене
 Така-й и за тебе день за тѣмъ!
 Ъто азъ тръгвамъ, тебе оставамъ,
 Рѣчатъ отъ Очи сѣзъ рѣки.

Слава оставшъ? неѣи забрѣа
 Бога да молишь да додѣ пакъ,
 Да са завърнѣ живо и здраво,
 Да та пригърнѣ любовно пакъ.

Отъ коса-та ти сладкѣ-тѣ коси
 Помниш шъ носѣ те до скраце;
 Сѣтрина вечеръ шъ ги цолѣвамъ
 Да не забравамъ твой-то лице.

Ако ли нѣкакъ зла чѣсть ма грѣшне